A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2011. május 19.*

A T-580/08. sz. ügyben,

a **PJ Hungary Szolgáltató Kft. (PJ Hungary Kft.)** (székhelye: Budapest [Magyarország], képviselik: H. Granado Carpenter és C. Gutiérrez Martínez ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: O. Mondéjar Ortuño, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Pepekillo, SL** (székhelye: Algésiras [Spanyolország], képviseli: J. Garrido Pastor ügyvéd),

* Az eljárás nyelve: spanyol.

az OHIM első fellebbezési tanácsának egyrészről a Pepekillo, SL igazolási kérelmével, másrészről a PJ Hungary Szolgáltató Kft. (PJ Hungary Kft.) és a Pepekillo közötti felszólalási eljárással kapcsolatban hozott 2008. április 30-i és szeptember 24-i határozatával (R 722/2007-1. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, V. Vadapalas (előadó) és K. O'Higgins bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. december 24-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2009. április 30-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2009. március 31-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. július 9-én benyújtott válaszra,

mivel az írásbeli szakasz befejezéséről való értesítéstől számított egy hónapon belül a felek egyike sem terjesztett elő tárgyalás tartása iránti kérelmet, a Törvényszék az előadó bíró jelentése és a Törvényszék eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján úgy döntött, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

tekintettel a Törvényszék tanácsai összetételének megváltozására,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2003. november 20-án M. S. L. a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a PEPEQUILLO szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 18., 25. és 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették, amelyek az egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak felelnek meg:

– 18. osztály: „Bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétapálcák; ostorok, hámok, nyergek és lószerszámok”;

– 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők, kalapáruk”;

– 35. osztály: „Bármilyen árura vonatkozó kiskereskedelmi szolgáltatások; franchise rendszerben működő kereskedelmi vállalkozás gazdálkodását segítő szolgáltatások; promóciós és értékesítési szolgáltatások internetes hálózatok útján; import-export ügynöki szolgáltatások”.

4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2004. szeptember 6-i, 36/2004. számában hirdették meg.

5 A bejelentést később átruházták a beavatkozó Pepekillo, SL részére.

6 2004. december 1-jén egy harmadik társaság felszólalt a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján a fenti 3. pontban említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

7 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

– az 1627317. sz., 1997-ben lajstromozott PEPE spanyol szóvédjegy;

– az 1719159. sz. alábbi spanyol ábrás védjegy:

– a 345496. sz., 1998. október 20-án lajstromozott PEPE közösségi szóvédjegy;

– az 1290744. sz., 1991-ben lajstromozott PEPE JEANS spanyol szóvédjegy;

– az 1807379. sz., 2001. augusztus 3-án lajstromozott PEPE JEANS közösségi szóvédjegy;

– az 1905641., 1769728. és 1769576. sz., 1995-ben és 1996-ban lajstromozott alábbi spanyol ábrás védjegyek:

  – az alábbi megjelenítésű ábrás védjegy:

– az alábbi megjelenítésű ábrás védjegy:

– a 287029. sz., 1998. július 16-án lajstromozott alábbi megjelenítésű közösségi ábrás védjegy:

– további – különösen spanyol – védjegyek, amelyek tartalmazzák a „pepe jeans” kifejezést vagy a „pepe” szót, például a PEPE JEANS PORTOBELLO (lajstromszám: 1789013), PEPE JEANS WEST ELEVEN (lajstromszám: 2222218), PEPE JEANS Est. 73 W11 (lajstromszám: 2181476 és 2181477), PEPE JEANS M2 (lajstromszám: 2096733), PEPE BETTY (1193156), PEPECO (lajstromszám: 1652022), PEPE JEANS VINTAGE (közösségi lajstromszám: 3342649), PEPE CLOTHING (lajstromszám: 1293444), PEPE F4 (lajstromszám: 1704783), PEPE M3 (lajstromszám: 1704784), PEPE 2XL (lajstromszám: 1172266), PEPE M99 (lajstromszám: 1704781) védjegyek.

8 A korábbi védjegyek a következő árukra vonatkoznak:

– az 1627317. sz. spanyol védjegy a 18. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírásnak megfelelően: „bőr és bőrutánzatok, bőrcímkék, utazótáskák, hátitáskák, irattartók, pénztárcák, levéltárcák, tasakok, esernyők, napernyők, sétapálcák”;

– az 1719159. sz. spanyol védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírásnak megfelelően: „Minden típusú konfekció”.

– a 345496. sz. közösségi védjegy a 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, és az említett egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak megfelelően:

  – 18. osztály: „Táskák; kézitáskák; hátizsákok; iskolatáskák; oldaltáskák, tarisznyák; málhazsákok; bőröndök; bevásárlótáska; tokok; kofferek (kis utazóládák); utazótáskák; erszények, pénztárcák; levéltárcák; tasakok; esernyők; napernyők”;

  – 25. osztály: „Ruházati cikkek, övek; farmernadrágok; cipők, kalapáruk”.

– az 1290744. sz. spanyol védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírásnak megfelelően: „Ruházati cikkek, cipők, kalapáruk”.

– az 1807379. sz. közösségi védjegy különösen a 3. és a 18. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, és az említett egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak megfelelően:

  – 3. osztály: „Illatszerek, esszenciaolajok, kozmetikai cikkek, hajszeszek, műszempillák, ragasztószerek műszempillákhoz”;

  – 18. osztály: „Erszények, pénztárcák; kézitáskák; hátizsákok, bőröndök, iskolatáskák; hátizsákok; bőröndök; nagyméretű táskák; tokok; kofferek (kis utazóládák); utazótáskák; erszények, pénztárcák; aktatáskák; esernyők; napernyők”.

– az 1905641., 1769728. és 1769576. sz. spanyol védjegyek a 3., 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, és az említett egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak megfelelően:

  – 3. osztály: „Illatszerek, esszenciaolajok, kozmetikai cikkek, hajszeszek, műszempillák, ragasztószerek műszempillák rögzítéséhez”;

  – 18. osztály: „Bőrből és bőrutánzatokból készült termékek; bőrcímkék; kézitáskák; bőröndök; utazási cikkek; napernyők; sétapálcák; bőrből készült iskolatáskák és hátizsákok”;

  – 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők az ortopéd cipők kivételével; kalapáruk”.

– a 287029. sz. közösségi védjegy különösen a 18. és a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, és az említett egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak megfelelően:

  – 18. osztály: „Táskák; kézitáskák; hátizsákok; iskolatáskák; oldaltáskák, tarisznyák; málhazsákok; bőröndök; bevásárlótáska; tokok; kofferek (kis utazóládák); utazótáskák; pénztárcák; levéltárcák; tasakok; esernyők, napernyők”;

  – 25. osztály: „Ruházati cikkek; övek; farmernadrágok; cipők, kalapáruk”.

– a 2181476., 2181477. és 1704783. sz. spanyol védjegyek a 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, és az említett egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak megfelelően:

  – 18. osztály: „Bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétapálcák; ostorok, hámok, nyergek és lószerszámok”;

  – 25. osztály: „Ruházati cikkek; cipők (az ortopéd cipők kivételével); kalapáruk”.

– az 1704781., 1704784. és 2222218. sz. spanyol védjegyek a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírásnak megfelelően: „Ruházati cikkek; cipők (az ortopéd cipők kivételével); kalapáruk”.

– az 1172266., 1193156., 1293444. és 1652022. sz. spanyol védjegyek a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírásnak megfelelően „Ruházati cikkek, cipők, kalapáruk”.

– az 1789013. sz. spanyol védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírásnak megfelelően: „Ruházati cikkek, sportcipők (az ortopéd cipők kivételével); kalapáruk”.

– a 2096733. sz. spanyol védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírásnak megfelelően: „Konfekció ruházat; övek (ruházat); farmernadrágok; cipők és kalapáruk”.

– a 3342649. sz. közösségi védjegy különösen a 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, és az említett egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak megfelelően:

  – „18. osztály: Bőrből és bőrutánzatokból készült cikkek, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétapálcák; ostorok, hámok, nyergek és lószerszámok; táskák; pénztárcák; hátizsákok; levéltárcák, iskolatáskák; bevásárlótáska; a 18. osztályba tartozó tokok; aktatáskák; utazótáskák; (zsebben hordható) pénztárcák;”

  – 25. osztály: „Ruházati cikkek, konfekció ruházat, övek, farmernadrágok, cipők és kalapáruk”.

9 E védjegyeket később a felperes PJ Hungary Szolgáltató Kft. (PJ Hungary Kft.) részére ruházták át.

10 A felszólalás alátámasztására a 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és 8. cikkének (5) bekezdésére (jelenleg a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 8. cikkének (5) bekezdése) alapított jogalapokra hivatkoztak.

11 2007. március 9-én a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak az abban megjelölt valamennyi áru és szolgáltatás vonatkozásában, és megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását azon az alapon, hogy az említett védjegy használatával a beavatkozó kihasználná a PEPE és a PEPE JEANS korábbi védjegyek jóhírnevét.

12 2007. május 10-én a beavatkozó a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozatával szemben.

13 A beavatkozó fellebbezésének indokolását 2007. július 13-án – azaz az annak előterjesztésére 2007. július 12-re rögzített határidőt egy nappal meghaladva – nyújtotta be az OHIM-hoz. Az iroda 2007. július 19-i közleményével az OHIM tájékoztatta a beavatkozót arról, hogy fellebbezésének indokolása a határidőn túl érkezett, és a fellebbezés elfogadhatatlanként elutasítható.

14 A beavatkozó ezt követően 2007. szeptember 12-én igazolási kérelmet terjesztett az OHIM elé a 40/94 rendelet 78. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 81. cikke) alapján, előadva, hogy gondossággal járt el, és a fellebbezés indokolása benyújtásának késedelme nem róható fel neki, mivel az a kézbesítő vállalkozásnak tudható be.

15 2008. április 30-i határozatával (a továbbiakban igazolási kérelemnek helyt adó határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa helyt adott a beavatkozó igazolási kérelmének, és ennek következtében úgy határozott, hogy „a fellebbezés indokolását úgy kell tekinteni, mint amelyet a 40/94 rendeletben rögzített határidőben terjesztettek elő”.

16 2008. szeptember 24-i határozatával (a továbbiakban: érdemi határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa szintén helyt adott a beavatkozó által benyújtott fellebbezésnek, hatályon kívül helyezte a felszólalási tanács határozatát, és elutasította a felperes által benyújtott felszólalást. Különösen kimondta, hogy egyrészről nem állt fenn a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetévesztés veszélye, másrészről pedig az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének rendelkezései a jelen ügyben nem alkalmazandók, mivel az ütköző védjegyek nem hasonlók.

17 A fellebbezési tanács különösen úgy ítélte meg, hogy a védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontból különböznek, hogy nem bizonyították, hogy a korábbi megjelölések védjegycsaládot alkotnak (a „lajstromozási" családon túlmenően), végül pedig hogy a korábbi védjegyek közismertségére és különös megkülönböztető képességére vonatkozó érv a jelen ügyben nem lehet sikeres.

A felek kérelmei

18 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül az igazolási kérelemnek helyt adó határozatot;

– helyezze hatályon kívül az érdemi határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a jelen eljárás költségeinek és az OHIM előtt folytatott közigazgatási eljáráshoz kapcsolódó költségek viselésére.

19 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

20 A felperes válaszában azt kéri, hogy a Törvényszék a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az első ízben a Törvényszék előtt benyújtott dokumentumokról

21 A felperes keresetének mellékleteként benyújtotta annak az egyik spanyol napilapban 2008. április 22-én megjelent újságcikknek a másolatát, amely a spanyol köznyelvben leginkább használt tíz szóról szólt, és különösen utalt a „quillo” szóra, amely a „chiquillo” szó rövidítése.

22 Ezen, első ízben a Törvényszék előtt benyújtott dokumentumot nem lehet tekintetbe venni. A Törvényszékhez benyújtott kereset ugyanis az OHIM fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányul a 40/94 rendelet 63. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikke) értelmében, így a Törvényszéknek nem az a feladata, hogy az első ízben előtte benyújtott dokumentumok fényében újból megvizsgálja a tényállási elemeket. A fenti dokumentumokat el kell tehát utasítani, anélkül hogy szükséges lenne azok bizonyító erejének vizsgálata (lásd ebben az értelemben a Tövényszék T-346/04. sz., Sadas kontra OHIM - LTJ Diffusion [ARTHUR ET FELICIE] ügyben 2005. november 24-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-4891. o.] 19. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

Az első kereseti kérelemről

23 A felperes az igazolási kérelemnek helyt adó határozat hatályon kívül helyezése iránti első kereseti kérelmének alátámasztására a 40/94 rendelet 78. cikkének megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

24 A felperes azt állítja, hogy a beavatkozó nem járt el a 40/94 rendelet 78. cikkében előírt gondossággal, és ezért a fellebbezési tanács nem megalapozottan adott helyt az utóbbi igazolási kérelmének.

25 A felperes szerint a beavatkozó először is teljes mértékben felhasználta az OHIM felszólalási tanácsa által hozott határozat elleni fellebbezés benyújtására rendelkezésére álló határidőt, másodszor a futárszolgálatot ellátó vállalkozás részére nem említette, és nem is szolgáltatta a címzettre vonatkozó valamennyi adatot, harmadszor nem

követte nyomon a küldeményét, negyedszer pedig a fellebbezés indokolását tartalmazó beadványt a beadás késedelme ellenére nem telefax útján nyújtotta be.

26 A beavatkozó tehát – ahogyan az OHIM a válaszbeadványában elismeri – minimális gondosságot tanúsított, jóllehet a 40/94 rendelet 78. cikkének (1) bekezdése megköveteli, hogy az igazolási kérelmet benyújtó személy kellő gondosságot tanúsítson.

27 A felperes hozzáteszi, hogy jóllehet az OHIM és a beavatkozó a futárszolgálatot ellátó vállalkozás hibájára hivatkozik a fellebbezés indokolása késedelmes benyújtásának igazolására, figyelembe kell venni, hogy a beavatkozó képviselőjét fokozott gondossági kötelezettség terheli, akinek ezért a fellebbezés indokolását telefaxon el kellett volna küldenie, és akinek gondosabban kellett volna kitöltenie a fellebbezés indokolását tartalmazó beadvány kézbesítésére vonatkozó, a futárszolgálatnak átadott megrendelőlapot.

28 Végül a beavatkozó képviselőjének el kellett volna végeznie a fellebbezés indokolását tartalmazó beadvány kézbesítésére vonatkozó, a futárszolgálatnak átadott megrendelőlapon szereplő információk pontosságát érintő legalapvetőbb ellenőrzéseket, annál is inkább, mivel kötelessége a helyes cím és a futárszolgálat részére adott utasítások feltüntetése.

29 Az OHIM azt állítja, hogy az igazolási kérelemnek helyt adó határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelmet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, vagy mindenesetre – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

30 A beavatkozó vitatja a felperes érveit.

A Törvényszék álláspontja

31 Az igazolási kérelmet a 40/94 rendelet 78. cikke szabályozza, amely az igazolás megadásának egyik feltételéül szabja, hogy a kérelmező „az adott körülmények között kellő gondossággal jár[jon] el".

32 Meg kell tehát határozni, hogy a jelen ügyben a beavatkozó az adott körülmények között ténylegesen a kellő gondossággal járt-e el a felszólalási osztály határozata elleni fellebbezés benyújtására rendelkezésére álló határidő betartása érdekében.

33 E tekintetben meg kell említeni, hogy egyrészről a beavatkozó részére a fellebbezés indokolásának benyújtására adott határidő gyakorlatilag lejárt, mivel a futárszolgálatot ellátó vállalkozáshoz a határidő lejártát megelőző napon fordult, és hogy másrészről az OHIM, a beavatkozó és az utóbbi jogi képviselőjének székhelye különböző városokban, nevezetesen Alicantéban (Spanyolország), Algésirasban (Spanyolország), Cádizban (Spanyolország) és Madridban (Spanyolország) található.

34 Először is a felperes által felhozott azon érvet illetően, miszerint a beavatkozó teljes mértékben felhasználta a fellebbezési határidőt, annak nem lehet helyt adni, mivel a határidőket főszabály szerint azért határozzák meg, hogy azokat kihasználják (a Törvényszék T-251/04. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2006. június 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 53. pontja).

35 Másodszor annak kapcsán, hogy az OHIM adatai állítólag hiányosan szerepelnek a fellebbezés indokolását tartalmazó – a futárszolgálatnak átadott – beadvány kézbesítésére vonatkozó megrendelőlapon, meg kell jegyezni, hogy – ahogyan azt a fellebbezési tanács az előtte a beavatkozó által előterjesztett bizonyítékok alapján megállapította (lásd az igazolási kérelemnek helyt adó határozat 25. pontját) –, az említett

megrendelőlapot nem a beavatkozó, hanem a futárszolgálatot ellátó vállalkozás töltötte ki.

36 Az OHIM azon határozatát illetően, amelyre a felperes a válasz 9. pontjában hivatkozik – a negyedik fellebbezési tanács által a R 636/2003-4. sz., SimpleTech, Inc. ügyben 2005. április 6-án hozott határozat –, az a jelen esetben nem releváns, mivel ezen ügyben a felperes képviselője az OHIM régi adatait adta meg. Márpedig a jelen ügyben egyáltalán nem erről van szó, így tehát a fellebbezési tanács jogosan határozott úgy az igazolási kérelemnek helyt adó határozat 25. pontjában, hogy „[a] fuvarozó (és nem a feladó) töltötte ki a megrendelőlapot, és ezért semmilyen tévedés nem róható fel [a beavatkozónak]".

37 Harmadszor a felperes azon érvével kapcsolatban, amely azon alapul, hogy a beavatkozó nem követte nyomon a küldeményét, meg kell jegyezni – ahogyan azt a fellebbezési tanács is jogosan tette az igazolási kérelemnek helyt adó határozat 21. pontjában –, hogy a beavatkozó a „megfelelő szolgáltatási módot" választotta, amennyiben az általa igénybe vett szolgáltatás, azaz a SEUR 10 szolgáltatás biztosította, hogy a fellebbezés indokolását tartalmazó beadványt másnap 10 óráig kézbesítsék.

38 Másképpen fogalmazva, a beavatkozó olyan szolgáltatást választott, amely biztosította számára, hogy a fellebbezés indokolását tartalmazó beadványt a határidőn belül kézbesítik. Indokoltnak tűnik tehát a beavatkozó részéről, hogy nem követte nyomon a küldeményét, annál is inkább, mivel – ahogyan azt a felperes a keresetlevele 5. pontjában megjegyzi – a képviselője szokásosan az említett futárszolgálattal dolgozott. A beavatkozó képviselője tehát elegendő bizalmat tanúsított a futárszolgálatot ellátó vállalkozással szemben ahhoz, hogy ne ellenőrizze, hogy a fellebbezés indokolását tartalmazó beadványt a határidőn belül kézbesítették-e.

39 Negyedszer a felperes azon alapuló érvét illetően, hogy a fellebbezés indokolását tartalmazó beadványt nem küldték meg telefax útján, elegendő rámutatni, hogy e megküldés nem kötelező.

40 Végül még ha az OHIM válaszbeadványának 20. pontjában jelzi is, hogy „[a beavatkozó] a jelen ügyben az adott körülmények között a kellő minimális gondossággal járt el", joggal vélhető úgy, hogy elírásról van szó, mivel az OHIM nem csupán azt jelzi az említett válaszbeadvány 21. pontjában, hogy a beavatkozó kellő gondossággal járt el, hanem azt is, hogy a fellebbezési tanács ezt az álláspontot fogadta el az igazolás engedélyezése során (lásd ebben az értelemben az igazolási kérelemnek helyt adó határozat 15. pontját).

41 A fentiekre tekintettel a 40/94 rendelet 78. cikkének megsértésére alapított egyetlen jogalap megalapozatlan, és azt el kell utasítani. Az első kereseti kérelmet tehát el kell utasítani anélkül, hogy határozni kellene az elfogadhatóságáról.

A második kereseti kérelemről

42 Második kereseti kérelme alátámasztására, amellyel az érdemi határozat hatályon kívül helyezését kéri, a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyeket először is a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, másodszor pedig a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapít.

A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapuló első jogalapról

– A felek érvei

43 A felperes azt állítja, hogy az érdemi határozatban a fellebbezési tanács téves értelmezésével megsértette a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját annak kimondásával, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye a bejelentett PEPEQUILLO védjegy és azon korábbi PEPE védjegycsalád között, amelynek jogosultja.

44 Az OHIM és a beavatkozó azt állítják, hogy az érdemi határozat helyesen alkalmazta a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, mivel a korábbi védjegyek és a bejelentett védjegy nem hasonlók, és ezért nem áll fenn az összetévesztés veszélye a piacon.

A megjelölések összehasonlításáról

45 A felperes arra hivatkozik, hogy először is a megjelölések vizuális összehasonlítását a korábbi PEPE védjegyek által alkotott védjegycsalád, másrészről pedig a bejelentett PEPEQUILLO védjegy között kell elvégezni.

46 Ezen összehasonlítás lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a „pepe" szó teljes egészében szerepel a bejelentett védjegyben, amelynek a „domináns részét", azaz az említett védjegy elejét foglalja el. Ennélfogva a két megjelölés hasonló, tekintettel arra, hogy a „pepe" szó önmagában uralja azt a képet, amelyet az érintett vásárlóközönség a bejelentett PEPEQUILLO védjegy kapcsán adott esetben emlékezetében megőriz.

47 Ezenfelül a fellebbezési tanács által az érdemi határozatban állítottakkal ellentétben a „pepe” szó, jóllehet egy Spanyolországban elterjedt ragadványnév, két okból jelentős megkülönböztető képességgel rendelkezik. Egyrészről az említett szó nem ütközik lajstromozást kizáró okba, mint amely például a védjegy szokásos elnevezés vagy leíró jellegéből következik, másrészről pedig a PEPE védjegy jóhírneve e szónak jelentős megkülönböztető képességet biztosít.

48 A szóban forgó megjelölések közötti hasonlóság foka tehát 50%, tekintettel arra, hogy a PEPEQUILLO teljes mértékben átveszi a „pepe” szót.

49 Ami másodszor a szóban forgó megjelölések fogalmi összehasonlítását illeti, a figyelembe veendő piac szerint kell különbséget tenni. Ily módon a spanyol átlagfogyasztót magában nem foglaló közösségi átlagfogyasztó által képviselt vásárlóközönség esetében nem szükséges ilyen összehasonlítást végezni, tekintettel arra, hogy a „pepe” és a „quillo” szavak a számára semmilyen jelentéssel nem rendelkeznek. Ezzel szemben a spanyol átlagfogyasztó által képviselt vásárlóközönség esetében az említett megjelölések a „pepe” szó vonatkozásában fogalmilag azonosak. A „quillo” szó tekintetében a „chiquillo” spanyol szó családias és kedveskedő rövidítéséről van szó, amely gyermeket vagy kicsit jelent, és amely gyakran használatos Spanyolországban.

50 A fentiek alapján, és tekintettel arra, hogy közismert, hogy Spanyolországban a „quillo” szó a „chiquillo” rövidítése, a spanyol átlagfogyasztó a PEPEQUILLO védjegyet úgy érzékeli, mint amelynek jelentése „pepe a kisfiú”, „pepe a kicsi” vagy „pepe a gyermek”.

51 Következésképpen a szóban forgó megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontból magas fokú hasonlóságot, grafikai szempontból pedig közepes hasonlóságot mutatnak.

52 Az OHIM és a beavatkozó azt állítja, hogy a felperes állításával ellentétben a szóban forgó megjelölések nem hasonlók.

53 Annak állításával, hogy a „pepe” szó a PEPEQUILLO megjelölés domináns eleme, a felperes az említett megjelölést önkényesen két részre, azaz egyrészről a „pepe” elemre, másrészről a „quillo” elemre bontotta, és ennek alapján azt állította, hogy az említett megjelölés a Pepe utónév egy származéka. Semmilyen – logikai vagy nyelvészeti érveken alapuló – indok nem enged azonban arra következtetni, hogy a fogyasztók a bejelentett védjegy által keltett összbenyomásból magától értetődően a „pepe” és a „quillo” szavakat azonosítják, és nem például a „pe” és a „pequillo” szavakat.

54 Ezenfelül az OHIM szerint, bár a szóban forgó megjelölések vizuális összehasonlítása bizonyos hasonlóságra enged következtetni annak folytán, hogy a PEPE megjelölést a bejelentett védjegy eleje „teljes egészében magában foglalja”, a viszonylag rövid megjelöléseket illetően meg kell állapítani, hogy a központi elemek éppen annyira jelentősek, mint az említett védjegyek elején vagy végén elhelyezkedő elemek.

55 A beavatkozó a maga részéről úgy véli, hogy a szóban forgó megjelölések szerkezete kétségtelenül különböző, mivel a PEPEQUILLO megjelölést négy szótag, míg a korábbi megjelöléseket legfeljebb három szótag alkotja.

56 Ráadásul jóllehet hajlandó volt a korábbi PEPE védjegy jóhírnevének elismerésére, a beavatkozó azt állítja, hogy az nem mond ellent annak, hogy a „pepe” szó – legalábbis Spanyolországban – eleve gyenge megkülönböztető képességgel rendelkezik tekintettel arra, hogy az a José utónév becézett formája.

57 Márpedig a „pepe” szónak a farmeranyagból készült ruházati cikkek vonatkozásában fennálló jóhírneve nem idézi elő automatikusan az e szót tartalmazó valamennyi szóban forgó – akár egyszerű, akár összetett – megjelölés hasonlóságát, még akkor sem, ha azok elején jelenik meg.

58 Egyébiránt a szóban forgó megjelölések fogalmi összehasonlítása kapcsán meg kell különböztetni a közösségi átlagfogyasztót, aki számára az ilyen összehasonlítás nem releváns, és a spanyol átlagfogyasztót. Az utóbbi esetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nem jogosult részekre bontani a PEPEQUILLO védjegyet. Olyan egyszerű, különös jelentéssel nem bíró megjelölésről van ugyanis szó, amelyet M. S. L. alkotott meg és talált ki.

59 Másodszor, még ha el is lehet ismerni, hogy a „quillo” szó a „chiquillo” szó rövidítése, és ha a „pepe” és a „quillo” szavak, külön-külön tekintve ténylegesen saját jelentéssel is rendelkezhetnek, akkor sem vonható le az a következtetés, hogy egyesítésüket követően szükségszerűen jelentéssel rendelkeznek.

60 Végül hangzásbeli szempontból nézve a szótaghangsúly nem ugyanazon szótagokra esik, mivel a PEPE megjelölés esetében az első szótagra, míg a PEPEQUILLO megjelölés esetében a harmadik szótagra esik.

Az összetéveszthetőségről

61 A felperes arra hivatkozik, hogy az érdemi határozat 24. pontjában a fellebbezési tanács súlyos tévedést követett el annak megállapításával, hogy a PEPE védjegycsalád csupán lajstromozási védjegycsalád tekintettel arra, hogy nem bizonyították a védjegyek használatát a piacon.

62 E tekintetben a felperes azt állítja, hogy az általa a felszólalás szakaszában az OHIM elé terjesztett dokumentumok – így a Spanyolországban legjelentősebb hivatalos kereskedelmi kamarák tanúsítványai, bírósági és közigazgatási határozatok, vagy pedig a sajtóban megjelent publikációk – bizonyítják nem csupán a PEPE jóhírnevét, hanem a PEPE védjegycsaládba tartozó védjegyek használatának intenzitását is.

63 Ráadásul a felszólalási osztály maga ismerte el a 2007. március 9-i határozatban (9. és 10. o.), hogy bizonyított a védjegycsalád spanyolországi fennállása.

64 Ennélfogva fennáll a nyilvánvaló veszélye annak, hogy az átlagfogyasztó azt hiheti, hogy a bejelentett PEPEQUILLO védjegy a PEPE fővédjegyből származó védjegy, és az áruk olyan különös csoportját jelöli, amely a „PEPE védjegycsalád részét" képezi.

65 Következésképpen a PEPE védjegy jelentős megkülönböztető képességének figyelmen kívül hagyásával a fellebbezési tanács hibát követett el – annál is inkább, mivel a PEPE védjegy jóhírnevét a beavatkozó és az OHIM elismerte –, és így nem teljesítette a 40/94 rendelet 73. cikkében (jelenleg a 207/2009 rendelet 75. cikke) előírt indokolási kötelezettségét.

66 Az OHIM és a beavatkozó azt állítja, hogy az összetéveszthetőségnek a korábbi védjegyek által alkotott védjegycsalád jóhírnevére tekintettel történő megítélését illetően elegendő megjegyezni, hogy e védjegycsaládnak a lajtromozáson túlmenő fennállását a felperes nem bizonyította. Figyelemmel arra, hogy nem használtak valamennyi korábbi védjegyet a piacon, az európai átlagfogyasztók nem hihetik, hogy a bejelentett PEPEQUILLO védjegy a PEPE védjegycsalád részét képezi.

67 Egyébiránt a PEPE megjelölés vagy akár a PEPE védjegycsalád által Spanyolországban állítólagosan élvezett jóhírnév egyáltalán nem elegendő ahhoz, hogy a spanyol átlagfogyasztók a szóban forgó megjelöléseket egymással kapcsolatba hozzák, amennyiben a fentiekre tekintettel kevéssé valószínűnek tűnik, hogy az említett fogyasztók képesek a bejelentett védjegyben mesterséges módon olyan – valamely korábbi joghoz – hasonló elemet azonosítani, „amelynek vonatkozásában a jóhírnév vonzereje érvényesülhet".

– A Törvényszék álláspontja

68 A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a bejelentett védjegy nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez. Másrészt a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja) értelmében korábbi védjegynek kell tekinteni a valamely tagállamban lajstromozott védjegyet, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál.

69 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget okozhat az, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd a Törvényszék T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM - Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

70 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlóak legyenek, és hogy a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak legyenek. E feltételeknek együttesen kell teljesülniük (lásd a Törvényszék T-316/07. sz., Commercy kontra OHIM - easyGroup IP Licensing [easyHotel] ügyben 2009. január 22-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-43. o.] 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

71 Az érintett vásárlóközönség vonatkozásában meg kell állapítani – ahogy azt a jelen lévő felek teszik –, hogy azt a közösségi átlagfogyasztó alkotja, beleértve a spanyol átlagfogyasztót, mivel a jelen ügyben szóban forgó áruk általános fogyasztási cikkek (lásd a Törvényszék T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM - Anheuser-Busch [BUDMEN] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 41. pontját). Az érintett áruk átlagos fogyasztójáról feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő.

72 A szóban forgó áruk összehasonlítását illetően a jelen lévő felek nem vitatják a fellebbezési tanács által tett, az érdemi határozat 15. pontjában szereplő azon megállapítást, amely szerint az említett áruk azonosak vagy hasonlók.

A megjelölések összehasonlításáról

73 Emlékeztetni kell arra, hogy az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével. Az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az játszik meghatározó szerepet, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk átlagos fogyasztója. E tekintetben az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részeit (lásd a Bíróság C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4529. o.] 35. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

74 Mindazonáltal a szómegjelölés észlelésekor a fogyasztó azt olyan alkotóelemeire bontja szét, amelyek a számára valamely konkrét jelentést hordoznak, vagy őt valamely általa ismert szóra emlékeztetik (a Törvényszék T-356/02. sz., Vitakraft-Werke Wührmann kontra OHIM - Krafft [VITAKRAFT] ügyben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3445. o.] 51. pontja és T-256/04. sz., Mundipharma kontra OHIM - Altana Pharma [RESPICUR] ügyben 2007. február 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-449. o.] 57. pontja).

75 Egyébiránt a megjelölések vizuális összehasonlítása vonatkozásában emlékeztetni kell arra, hogy semmi sem akadályozza annak vizsgálatát, hogy fennáll-e vizuális hasonlóság valamely szóvédjegy és valamely ábrás védjegy között, figyelemmel arra, hogy a két típusú védjegy grafikus megjelenítése alkalmas a vizuális benyomás keltésére (lásd a Törvényszék T-359/02. sz., Chum kontra OHIM - Star TV [STAR TV] ügyben 2005. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1515. o.] 43. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

76 A jelen ügyben az érdemi határozat 20. pontjában a fellebbezési tanács rámutat, hogy „a PEPEQUILLO védjegy mind vizuális, mind hangzásbeli szempontból különbözik [a korábbi PEPE védjegytől], mivel sokkal hosszabb, és a szótaghangsúly a [harmadik] szótagra esik".

77 Meg kell említeni, hogy a „pepe" szó megjelenik a PEPEQUILLO megjelölés elején. Egyébiránt jóllehet a PEPEQUILLO megjelölés a korábbi PEPE megjelöléstől utolsó két szótagja miatt különbözik, amelyek hosszabbak az első két szótagjánál, valamint az összes korábbi megjelöléstől azért, mert egyetlen viszonylag hosszú szóból áll, míg a többi korábbi védjegy általában vagy egy rövid szóból – mint a PEPE megjelölés –, vagy két szóból – mint a PEPE JEANS – állnak, meg kell említeni, hogy mindez nem meghatározó a vizuális hasonlóság teljes kizárása szempontjából, mivel az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fogyasztó nagyobb figyelmet fordít a védjegy elejére, mint a végére (a Törvényszék T-133/05. sz., Meric kontra OHIM - Arbora & Ausonia [PAMPIM'S BABY-PROPg ügyben 2006. szeptember 7-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2737. o.] 51. pontja és a T-109/07. sz., L'Oréal kontra OHIM - Spa Monopole [SPA THERAPY] ügyben 2009. március 25-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-675. o.] 30. pontja). Egyébiránt a korábbi megjelölések közül a korábbi PEPECO megjelölés

a „pepe” szót tartalmazza, amelyhez a „co” utótag kapcsolódik, ami a PEPEQUILLO megjelöléséhez hasonló szerkezetet ad számára. Meg kell tehát állapítani, hogy a bejelentett védjegy által keltett vizuális benyomás hasonló a korábbi védjegyek által előidézetthez.

78 Következésképpen a szóban forgó megjelölések között közepes fokú vizuális hasonlóságot kell elismerni.

79 A szóban forgó megjelölések hangzásbeli szempontú összehasonlítása vonatkozásában emlékeztetni kell arra, hogy az a körülmény, miszerint a szótagok száma eltérő, nem elegendő a megjelölések közötti hangzásbeli hasonlóság fennállásának kizárásához (a Törvényszék T-131/09. sz. Farmeco kontra OHIM – Allergan [BOTUMAX] ügyben 2010. október 28-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 39. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig a jelen ügyben a szóban forgó megjelölések első két szótagja azonos, és azokat azonos módon kell kiejteni. Kétségtelen, hogy a PEPEQUILLO megjelölésben a szótaghangsúly a harmadik szótagra, míg a korábbi megjelölésekben az elsőre esik, de ez nem elegendő a hangzásbeli hasonlóság teljes kizárásához.

80 Ennélfogva meg kell állapítani a szóban forgó megjelölések legalábbis alacsony fokú hangzásbeli szempontú hasonlóságát.

81 A szóban forgó megjelölések fogalmi szempontú összehasonlítása tekintetében meg kell különböztetni egyrészről a közösségi átlagos vásárlóközönséget – a spanyol átlagfogyasztókat kivéve –, amely a releváns vásárlóközönség azon része, amely számára ezen összehasonlítás nem releváns, mivel a „pepe” és a „quillo” szavaknak nincs jelentése, másrészről pedig a spanyol átlagfogyasztókat, akik számára ezek jelentéssel rendelkezhetnek.

82 Jóllehet a PEPEQUILLO megjelölés – mivel nem köznyelvi szó – önmagában nem rendelkezik jelentéssel, lehetséges, hogy azt a spanyol átlagfogyasztó szétválasztja két, számára jelentéssel bíró szóra, azaz a „pepe" és a „quillo" kifejezésekre a jelen ítélet 73. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően. E két szó ugyanis külön-külön tekintve pontos jelentéssel bír a spanyol fogyasztók részére: a „pepe" szó a José utónév becézett alakja, a „quillo" szó pedig „chiquillo" szó családias formája. Ily módon, jóllehet – ahogyan a fellebbezési tanács az érdemi határozat 20. pontjában rámutatott – a „Pepe" szokásos becézett alakjai a „pepito" és a „pepillo" szavak, nem zárható ki, hogy a spanyol átlagfogyasztó azt higgye, hogy a PEPEQUILLO megjelölés azt jelenti „Pepe a kisfiú".

83 A fentiekből következik, hogy a spanyol átlagfogyasztó azt hiheti, hogy a bejelentett védjegynek a Pepe becenévből történő képzése céljából szójátékot alkottak, mint ahogyan a korábbi védjegyek esetében is. Meg kell tehát állapítani, hogy a szóban forgó megjelölések fogalmilag hasonlók.

84 Azt a következtetést kell tehát levonni, hogy a szóban forgó megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságot mutatnak.

Az összetéveszthetőségről

85 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség értékelése egy bizonyos kölcsönös függőséget feltételez a tekintetbe vett tényezők, nevezetesen a védjegyek közötti hasonlóság, illetve az ezekkel ellátott termékek vagy szolgáltatások között. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság csekély fokát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magas foka, és fordítva (a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 17. pontja és a Törvényszék T-81/03, T-82/03. és T-103/03. sz., Mast-Jägermeister kontra OHIM - Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és társai] egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-5409. o.] 74. pontja).

86 A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a felperes nem bizonyította kellőképpen a korábbi védjegyei és a bejelentett PEPEQUILLO védjegy összetéveszthetőségét. Elsősorban ugyanis nem létezik PEPE vagy PEPE JEANS védjegycsalád a piacon, és a PEPEQUILLO védjegy szerkezete is eltér a korábbi védjegyekétől. Másodsorban a korábbi védjegyek jóhírneve nem jár azzal, hogy a „pepe" szót tartalmazó valamennyi védjegy összetéveszthetőséget eredményezne a piacon, ráadásul ehhez az kellene, hogy az említett szó a PEPEQUILLO védjegy domináns eleme legyen, ami a jelen esetben nem valósul meg.

87 Amint az a 40/94 rendelet hetedik preambulumbekezdéséből (jelenleg a 207/2009 rendelet (8) preambulumbekezdése) következik, az összetéveszthetőség értékelése számos tényezőtől, különösen az adott védjegynek az érintett piacon jelen lévő vásárlóközönség általi ismertségétől függ. Mivel az összetéveszthetőség annál nagyobb, minél erőteljesebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége, a jelentős, akár benne rejlő, akár a piacon való ismertségéből következő megkülönböztető képességgel rendelkező védjegyek tehát szélesebb körű védelmet élveznek, mint a csekély megkülönböztető képességgel rendelkező védjegyek (lásd analógia útján a Bíróság C-251/95. sz., SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 24. pontját, a fent hivatkozott Canon-ügyben hozott ítéletének 18. pontját és a C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 20. pontját).

88 A védjegy piacon való ismertségéből következő, átlagosnál nagyobb megkülönböztető képesség megléte szükségszerűen feltételezi, hogy ezen védjegy legalább az érintett vásárlóközönség jelentős része előtt ismert, anélkül hogy szükségszerűen jóhírnévnek örvendene a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében. Általánosságban, például a közönség körében az érintett területeken való ismertség szintjére vonatkozó meghatározott százalékértékekből kiindulva, nem lehet megállapítani, hogy egy védjegy jelentős megkülönböztető képességgel rendelkezik. Ugyanakkor el kell ismerni, hogy egyfajta kölcsönös függőség áll fenn aközött, hogy a közönség mennyire ismer egy védjegyet, illetve ezen védjegy megkülönböztető képessége között, vagyis minél jobban ismeri a célközönség a védjegyet, annál erőteljesebb e védjegy megkülönböztető képessége. Annak vizsgálata során, hogy egy védjegy a fogyasztók általi ismertségéből következően rendelkezik-e megkülönböztető képességgel, tekintetbe kell venni az ügy minden lényeges elemét, többek között a védjegy által elfoglalt piaci részesedést,

a védjegy használatának intenzitását, földrajzi kiterjedését és időtartamát, a vállalkozás által a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentőségét, az érdekelt fogyasztók azon hányadát, amely a védjegy miatt úgy azonosítja az árukat és szolgáltatásokat, mint amelyek egy meghatározott vállalkozástól származnak, továbbá a kereskedelmi és iparkamaráktól és egyéb szakmai szervezetektől származó nyilatkozatokat (lásd a Törvényszék T-277/04. sz. Vitakraft-Werke Wührmann kontra OHIM - Johnson's Veterinary Products [VITACOAT] ügyben 2006. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2211. o.] 34. és 35. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

89 A jelen ügyben a kereset mellékleteként a felperes egy olyan táblázatot nyújtott be, amely feltünteti a Spanyolországban eszközölt reklámbefektetéseket, valamint egy olyan táblázatot, amely feltünteti a Spanyolországban teljesített értékesítéseket, ezek mindegyikén szerepelt a PEPE JEANS LONDON megjelölés a védjegye jóhírnevének bizonyítása érdekében.

90 Ráadásul a kereset mellékleteként a felperes olyan különböző dokumentumokat is benyújtott, amelyek a PEPE és a PEPE JEANS védjegyek jóhírnevét bizonyítják – megtalálhatók közöttük spanyol kereskedelmi kamarák tanúsítványai, valamint spanyol bíróságok határozatai is.

91 A fenti okból a PEPE védjegy bizonyos mértékben jóhírnevet élvez – legalábbis a releváns vásárlóközönség spanyol része vonatkozásában –, és ily módon magas szintű megkülönböztető képességet szerezhetett. Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis amennyiben valamely korábbi védjegy a benne rejlő tulajdonságok révén nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, jóhírneve folytán megszerezheti azt (lásd a Törvényszék T-82/02. sz. Díaz kontra OHIM - Granjas Castelló [CASTILLO] ügyben 2003. november 4-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4835. o.] 43. és 44. pontját és T-446/07. sz. Royal Appliance International kontra OHIM – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte (Centrixx) ügyben 2009. szeptember 15-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 58. pontját. Márpedig a jelen ügyben, jóllehet igaz, hogy a „pepe" szó viszonylag elterjedt Spanyolországban, és önmagában nem rendelkezik jelentős megkülönböztető képességgel, a védjegy jóhírneve lehetővé tette számára

a magas fokú megkülönböztető képesség megszerzését. Egyébiránt a PEPE védjegy jóhírnevét a beavatkozó válaszbeadványában kifejezetten elismerte, és azt a kereset mellékleteként benyújtott különböző határozatokban az OHIM is elismerte.

92 A felperes azon állítását illetően azonban, amely szerint korábbi védjegyei jóhírnévvel rendelkeznek, és ezért a szóban forgó megjelölések között fennáll az összetévesztés veszélye, emlékeztetni kell arra, hogy a védjegy jóhírneve, jóllehet olyan elem, amelyet figyelembe kell venni az összetévesztés veszélyének fennállása vonatkozásában, önmagában nem teszi lehetővé ilyen veszély megállapítását. A védjegy jóhírnevét annak értékelésekor kell figyelembe kell venni, hogy a megjelölések vagy az áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság elegendő-e az összetéveszthetőség megvalósulásához (a Törvényszék T-247/03. sz., Torres kontra OHIM – Bodegas Muga [Torre Muga] ügyben 2006. július 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 72. pontja és a T-287/06. sz., Torres kontra OHIM - Bodegas Peñalba López (Torre Albéniz) ügyben 2008. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-3817. o.] 75. pontja).

93 Márpedig a jelen ügyben a 72. és a 84. pontban bebizonyosodott, hogy a szóban forgó megjelölések hasonlók, és azonos vagy hasonló árukra vonatkoznak. Ennélfogva valóban fennáll az összetévesztés veszélye, amelyet a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége csak erősít.

94 A PEPE védjegycsalád fennállásához kapcsolódó összetéveszthetőséget illetően annak tényleges bizonyításához az ítélkezési gyakorlat által előírt két feltételnek kell teljesülnie. Először is az állítólagos védjegycsalád jogosultjának igazolnia kell a családhoz tartozó összes védjegy használatát, vagy legalábbis annyi védjegy használatát, amennyi alkalmas „család" képzésére, másodszor pedig a bejelentett védjegynek nemcsak a családhoz tartozó védjegyekhez kell hasonlónak lennie, hanem olyan jellemzőkkel is kell rendelkeznie, amelyek a családba való illeszkedéshez szükségesek (a Törvényszék T-194/03. sz. Il Ponte Finanziaria kontra OHIM - Marine Enterprise Projects [BAINBRIDGE] ügyben 2006. február 23-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-445. o.] 126. és 127. pontja).

95 A jelen ügyben, jóllehet a felperes bizonyította a PEPE és a PEPE JEANS védjegyek használatát, nem sikerült bizonyítania – ahogyan azt a fellebbezési tanács az érdemi határozat 24. pontjában megjegyzi – az állítólagos védjegycsaládba tartozó egyéb korábbi védjegyek, például a PEPE F4, PEPE 2XL, PEPE M99 használatát.

96 Mindenesetre az a kérdés, hogy létezik-e a PEPE védjegycsalád, nem olyan jellegű, hogy kétségbe vonná azt a következtetést, miszerint a PEPE és a PEPE JEANS védjegyek olyan megkülönböztető képességgel rendelkeznek, hogy az ütköző védjegyek hasonlósága és a szóban forgó áruk és szolgáltatások azonossága elegendő az összetévesztés veszélyének létrehozásához.

97 A jelen jogalapnak tehát helyt kell adni.

A 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított második jogalapról

– A felek érvei

98 A felperes egyrészről úgy véli, hogy a szóban forgó védjegyek között nincsenek olyan vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi különbségek, amelyek ellentétben állnának a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazásával, és nem áll fenn a PEPEQUILLO védjegy lajstromozásának „alapos oka”.

99 Fennáll tehát annak a nyilvánvaló és valós veszélye, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a PEPE védjegyek jóhírnevét azáltal, hogy tévesen azt hiteti el a fogyasztókkal, hogy a PEPEQUILLO a PEPE védjegycsalád egy további védjegye.

100 Másrészről a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács egyáltalán nem végezte el a hasonlóságnak vagy az azonosságnak a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére tekintettel történő elemzését, és beérte az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdése alkalmazhatóságának vizsgálatával. Márpedig az említett rendelet 8. cikkének (5) bekezdése az ütköző megjelölések közötti kapcsolatot, és nem az összetévesztés veszélyét írja elő, ahogyan azt a beavatkozó a válaszbeadványában megjegyezte.

101 A fellebbezési tanács tehát nem indokolta meg kellőképpen határozatát, és a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését is megsértette annak kimondásával, hogy a korábbi védjegyek és a PEPEQUILLO megjelölés között nem áll fenn az összetévesztés veszélye, és így a megjelölések hasonlóságára vonatkozó, az említett rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében szereplő feltétel nem teljesül.

102 Az OHIM és a beavatkozó azt állítja, hogy nem sérült a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése, amennyiben a korábbi védjegyek és a PEPEQUILLO megjelölés nem hasonlók.

103 Ezenfelül az ütköző védjegyek közötti kapcsolatot a felperes nem bizonyította, és az utóbbi nem fejtette ki, hogy mennyiben áll fenn annak kockázata, hogy sérül a korábbi védjegyei megkülönböztető képessége vagy jóhírneve, vagy pedig annak kockázata, hogy tisztességtelenül kihasználják korábbi védjegyeinek jóhírnevét vagy megkülönböztető képességét.

– A Törvényszék álláspontja

104 A 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében a (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve hogy – közösségi védjegy esetén – a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, – korábbi nemzeti védjegy esetén – a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

105 A 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése abban az esetben is alkalmazandó, ha az áruk vagy szolgáltatások hasonlók. Az ítélkezési gyakorlat ugyanis elismerte, hogy a jóhírnevű védjegynek valamely megjelölés azonos vagy hasonló áruk vagy szolgáltatások tekintetében való használata esetén legalább olyan széles körű oltalomban kell részesülnie, mint a megjelölésnek nem hasonló áruk vagy szolgáltatások tekintetében való használata esetén (a Törvényszék T-215/03. sz. Sigla kontra OHIM - Elleni Holding [VIPS] ügyben 2007. március 22-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-711. o.] 32. pontja, lásd ezenkívül analógia útján a Bíróság C-292/00. sz. Davidoff-ügyben 2003. január 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-389. o.] 24–26. pontját és a C-408/01. sz. Adidas-Salomon és Adidas Benelux ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12537. o.] 19–22. pontját).

106 A korábbi védjegy számára a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése által biztosított kiterjedt védelem tehát több feltétel együttes fennállását feltételezi. Először is az állítólagosan jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegynek lajstromozott védjegynek kell lennie. Másodsorban e védjegynek és a bejelentett védjegynek azonosaknak vagy hasonlóaknak kell lenniük. Harmadsorban a korábbi védjegynek jóhírnévnek kell örvendenie az Európai Unió területén belül, amennyiben korábbi közösségi védjegyről van szó, illetve az érintett tagállam területén, amennyiben korábbi nemzeti védjegyről van szó. Negyedsorban a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használatának a

korábbi védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának, vagy a korábbi védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve sérelmének veszélyét kell eredményeznie. Mivel e feltételek kumulatív jellegűek, közülük már egynek a hiánya is meghiúsítja az említett rendelkezés alkalmazását (a Törvényszék fent hivatkozott „VIPS”-ügyben hozott ítéletének 34. és 35. pontja és a T-150/04. sz. Mülhens kontra OHIM - Minoronzoni [TOSCA BLU] ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-2353. o.] 54. és 55. pontja).

107 A jelen ügyben az állítólagosan jóhírnévvel rendelkező PEPE és PEPE JEANS védjegyek mind nemzeti, mind pedig közösségi védjegyoltalom alatt állnak (lásd a fenti 7. pontot). Ezenfelül, ahogyan a Törvényszék a fenti 83. pontban megállapította, a szóban forgó megjelölések hasonlók.

108 A felperes által előterjesztett bizonyítékokra tekintettel, és a fenti 88–90. pontban megállapítottak alapján a korábbi védjegyek legalábbis Spanyolországban jóhírnévet élveznek.

109 Felmerül tehát annak meghatározásának a kérdése, hogy a bejelentett védjegy használatának jellege megteremtheti-e annak veszélyét, hogy a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét tisztességtelenül kihasználja, vagy pedig megsérti a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

110 E vonatkozásban a felperes úgy véli, hogy fennáll annak veszélye, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a PEPE védjegyek jóhírnevét, miközben nem áll fenn „alapos ok” a PEPEQUILLO védjegy lajstromozására.

111 Emlékeztetni kell arra, hogy az előny fogalma, amelyre a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használatával a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jó

hírnevének tisztességtelen kihasználása révén szert lehet tenni, magában foglalja azokat az eseteket, amikor a híres védjegy kihasználásáról vagy az azon való nyilvánvaló élősködésről, illetve az annak hírnevéből való előnyszerzés kísérletéről van szó. Más szóval, annak a veszélyéről van szó, hogy a jóhírnevű védjegy vagy az általa előrevetített jellemzők a bejelentett védjeggyel jelölt árukra tevődnek át, oly módon, hogy ez a jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegyhez való gondolatbeli társítás elősegíti azok forgalmazását (lásd a fent hivatkozott „VIPS”-ügyben hozott ítélet 40. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

112 Ezenfelül, ahogyan azt a felperes megjegyezte (lásd az ítélet 100. pontját), különbséget kell tenni a 40/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szereplő összetéveszthetőség és a szóban forgó megjelöléseknek a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében szabályozott kapcsolata között.

113 Az összetéveszthetőség úgy határozható meg, mint annak veszélye, hogy a fogyasztók azt gondolhatják, hogy a bejelentett védjeggyel megjelölt áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól származnak, mint a korábbi védjeggyel megjelöltek, vagy legalábbis gazdasági kapcsolatban álló vállalkozásoktól, ezzel szemben a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében foglalt esetekben az érintett közönség párhuzamba állítást végez, vagyis – anélkül, hogy azokat összetévesztené – kapcsolatot létesít az ütköző védjegyek között. Következésképpen az összetévesztés veszélyének fennállása nem feltétele e rendelkezés alkalmazásának (lásd a fent hivatkozott „VIPS”-ügyben hozott ítélet 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

114 Az a veszély tehát, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, akkor áll fenn, ha a fogyasztó figyelmét, anélkül hogy feltétlenül összetévesztené a szóban forgó áru vagy szolgáltatás kereskedelmi származását, maga a bejelentett védjegy kelti fel, és azért vásárolja meg a terméket vagy a szolgáltatást, mert az ezt, a korábbi hasonló vagy jóhírnevű védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló védjegyet viseli (a fent hivatkozott „VIPS”-ügyben hozott ítélet 42. pontja).

115 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének célja különösen az, hogy lehetővé tegye a jóhírnévnek örvendő korábbi védjegy jogosultja számára, hogy felszólalhasson azon védjegyek lajstromozása ellen, amelyek a korábbi védjegy jóhírnevét vagy megkülönböztető képességét sérthetik, vagy e jóhírnevet vagy megkülönböztető képességet tisztességtelenül kihasználhatják. E vonatkozásban rá kell mutatni, hogy a korábbi védjegy jogosultja nem köteles bizonyítani védjegyének tényleges és aktuális veszélyeztetését. Ugyanakkor olyan bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyekből *prima facie* következtetni lehet a tisztességtelen kihasználás vagy sérelem jövőbeni, nem csupán feltételezett veszélyére (lásd a fent hivatkozott „VIPS”-ügyben hozott ítélet 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

116 A jelen esetben a felperes rámutat, hogy e veszély abból ered, hogy a fogyasztók azt hihetik, hogy a bejelentett védjegy a PEPE védjegycsalád egy további védjegye.

117 Ahogyan a fenti 93. és 94. pontban megállapításra került, az ügy tényállására tekintettel nem lehet a PEPE védjegycsalád létezésére következtetni. Mindazonáltal valóban bizonyított a korábbi PEPE védjegyek jóhírneve a ruházati cikkek és más kiegészítők területén.

118 Következésképpen a fogyasztó nem csupán azért vásárol PEPEQUILLO védjeggyel ellátott árut, mert farmernadrágot vagy táskát kíván vásárolni, hanem azért is, mert az olyan védjegyet hordoz, amely hasonló a korábbi jóhírnevű PEPE védjegyekhez.

119 Márpedig a bejelentett védjegy által megjelölt áruk hasonlók. Ebből következően és figyelembe véve a szóban forgó megjelölések hasonlóságát, a spanyol fogyasztók kapcsolatot teremthetnek a korábbi PEPE védjegyek és a bejelentett védjegy között.

120 A PEPEQUILLO védjegy esetében tehát fennáll annak veszélye, hogy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek jóhírnevét azáltal, hogy vonzza azon fogyasztókat, akik olyan árukat kívánnak megszerezni, amelyeken a korábbi jóhírnevű PEPE védjegyekhez hasonló védjegyek szerepelnek.

121 A jelen jogalapnak tehát helyt kell adni.

122 Következésképpen az érdemi határozat hatályon kívül helyezésére irányuló második kereseti kérelemnek helyt kell adni.

A költségekről

123 A Törvényszék eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Több pervesztes fél esetén a Törvényszék határoz a költségek megosztásáról. Mivel a jelen ügy körülményei között az OHIM és a beavatkozó kérelmei túlnyomó része vonatkozásában pervesztes lett, a saját költségeik és a fele-fele arányban a felperes részéről felmerült költségek viselésére kell kötelezni őket.

124 A felperes azt kérte, hogy a Törvényszék az OHIM-ot kötelezze az OHIM előtti igazgatási eljárásban felmerült költségek viselésére. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 136. cikkének 2. §-a értelmében a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni. Ez azonban nem vonatkozik a felszólalási osztály előtti eljárás során felmerült költségekre. Ennélfogva a felperes az iránti kérelmének, hogy

a Törvényszék kötelezze az OHIM-ot mint részleges pervesztest az OHIM előtti igazgatási eljárás költségeinek viselésére, kizárólag azon költségek vonatkozásában lehet helyt adni, amelyek a felperes részéről a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen merültek fel (a Törvényszék T-344/07. sz. O2 (Germany) kontra OHIM [Homezone] ügyben 2010. február 10-én hozott ítéletének [EBHT 2010., I-153. o.] 84. pontja).

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2008. szeptember 24-i határozatát (R 722/2007-1. sz. ügy).**

2) **A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**

3) **A Törvényszék az OHIM-ot kötelezi a saját költségeinek, a PJ Hungary Szolgáltató Kft. (PJ Hungary Kft.) költségei felének, valamint a PJ Hungary Kft-nél az OHIM első fellebbezési tanácsa előtti eljárás során szükségszerűen felmerült költségeknek a viselésére.**

4) A Törvényszék a Pepekillo, SL-t kötelezi a saját költségeinek és a PJ Hungary Kft. költségei felének a viselésére.

Papasavvas Vadapalas O'Higgins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. május 19-i nyilvános ülésen.

Aláírások